

του, τοῦ νὰ μᾶς ἀποδεῖξῃ χειροπιαστὰ τὰς προόδους τοῦ Σχολείου· τοῦτο τὸν ὄθησεν εἰς τὸ τολμηρὸν διάβημα τῆς ἐκλογῆς μουσικῶν ἔργων, η ἐκτέλεσις τῶν ὅποιων καὶ πολυμελεστέρων ὀρχήστρων ἀπαιτεῖ καὶ μᾶλλον πεπειραμένων μαθητῶν δεῖται· ἐκτὸς δὲ τούτου, ὅταν ὑπάρχουν μουσικὰ ἔργα διαχέοντα τὸ Κωνικόν οὐάλπος τοῦ Ἰταλικοῦ ἡλίου η τὴν ἀναψυκτικὴν ρέμβην τῶν Γερμανικῶν κοιλάδων, δὲν εἶναι κρίμα νὰ μᾶς ἔξεγειρουν τὸ νευρικὸν σύστημα αἱ ὥρυγαὶ καὶ οἱ κρωγμοὶ τῶν στριγγλῶν καὶ Ἐρινύων τοῦ Grieg;

Τὸ πλάτος τοῦ Grieg τίποτε δὲν ἐνόησα· ἀπεκόμισα μόνον ψυχικὴν δυσφορίαν καὶ νευρικὸν πονοκέφαλον. Ἄλλη αἱ παρατηρήσεις μου αὗται κατ’ οὐδὲν ἐλαττοῦσι τὴν μεγίστην ἐκτίμησιν καὶ τὸν θαυμασμὸν μου πρὸς τὸν κ. Νάζον, τὸν σώσαντα καὶ σώζοντα τὸ Ὡδεῖον. Ηὔτυχησα ν΄ ἀκούσω κατὰ τὴν συναυλίαν ταύτην νεαροὺς ἐρασιτέχνας, μαθητὰς ἀκόμη, πρὸς οὓς ἀρμόζουν εἰλικρινὴ συγχαρητήρια. Ή δεσποινὶς Πετροπούλου ἐξετέλεσε τὴν Σονάταν τοῦ Beethoven, Auclair de lune, διὰ κλειδούμβαλον, ἔσχογες ώραια κατὰ τὸ andante· καὶ πάθος, καὶ αἰσθημα καὶ χάριν ἐπεδεῖξτο κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους τούτου· ἀλλὰ τὰ ἀλλα μερη τῆς Σονάτας κακῶς ἐπράξεν ἐκτέλεσσα τόσον ταχέως, ἀλλοιώσασα οὕτω καὶ τὴν ιδέαν καὶ τὸ αἰσθημα τοῦ μεγάλου μουσικοδιδασκάλου· ἀτυχῶς τὸ ἐλάττωμα τοῦτο, ίδιαζον εἰς τοὺς ἔξι ἐπαγγέλματος τεχνίτας, μετεδόθη καὶ εἰς τὸν ἀπλούς ἐρασιτέχνας, παντοῦ σχεδόν. Τὴν δεσποινὶδα Λύδερης δὲν δύναμαι η νὰ συγχαρῶ διὰ τὴν φιλότιμον θέλησιν καὶ τὸ εὐγενὲς θάρρος, δι’ ὃν ὠπλίσθη, ὅπως φέρη εἰς ἐπιτυχὲς πέρας, ἐκτέλεσιν ἔργου, οἷον τὸ Concert militaire διὰ βιολίον τοῦ Λιπίσκη, ὅπερ συνήθως πολὺ δυνατώτεροι αὐτῆς ἐπιχειρίζονται.

Η φωνὴ τοῦ κ. Βακαρέλη ἔσαντος τεμάχια τίνα τοῦ Mendelsshon καὶ Rohm, καὶ ἔκτασιν, καὶ δύναμιν καὶ μέταλλον καλὸν ἔχει. Ἀτυχῶς καὶ ἐδῶ παρετήρησα τὸ αὐτὸς ἀτοπον, ὅπως καὶ εἰς τὰ ἀλλα μουσικὰ σωματεῖα ἐκλέγονται ἔσματα η ἀκατάληγα πρὸς τὴν φωνὴν καὶ τὴν ἴκανότητα τῶν ἀστῶν, η ἀκατάληπτα καὶ ψυχρά, ἐνῷ ἐν τῇ Ἰταλικῇ μουσικῇ, τῇ Γερμανικῇ, τῇ Γαλλικῇ καὶ τῇ Ρωσικῇ ἀκόμη δύνανται νὰ ἀνέυρητις πληθὺν ἀσμάτων θελκτικωτάτων καὶ γλυκυτάτων. Ἐν τούτοις πολὺ φοβοῦμαι μήπως καὶ η φωνὴ αὐτὴ τοῦ κ. Βακαρέλη χρῆσθαι καταστραφῆ εἰς τὴν ἀγυμνασίαν, τὴν κατάγρησιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ κατόχου τῆς.

Εὔχης ἔργον θὰ ἦτον ἀν οἱ ἔχοντες τὴν τύχην τοιούτου πλεονεκτήματος δὲν κατεγίνοντο παρὰ εἰς τοῦτο καὶ μόνον, ἀλλὰ μετὰ σπουδῆς, μεθόδου καὶ τέχνης. Τὰ πρὸς τοῦτο μέσα πλειστοὶ παρ’ ἡμῖν φιλόμουσοι, καὶ δυνάμενοι, πιστεύω ὅτι εὐχαρίστως καὶ εὐκόλως θὰ παρείχων. Ἐν τῷ ἡμετέρῳ Ὡδεῖῳ, δέσον καὶ ἀν ἔχη τὸν Νάζον του, ἀσιδοὶ καλιτέχναι δὲν δύνανται νὰ τελειοποιηθῶσιν. Οἱ λόγοι εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστοῖς καὶ νοητοῖς.

A. N. ΠΕΤΣΑΛΗΣ

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Επιστημονικά,
Ειδίστεις.

Η ἐπιτροπή, η ὅποια θὰ κρίνῃ τὰ κείμενα τὸν Α' διαγωνισμὸν τῆς Εικονογραφημένης Εστίας ὑποδηληθέντα διηγηματα, ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Εμμ. Δ. Ροΐδου, Κωστῆ Παλαιμᾶ καὶ Αριστοτέλους Η. Κουρτίδου, εύμενῶς ἀποδεχθέντων τὴν περὶ τούτου παρακλησιν τῆς Διευθύνσεως. Τὴν κριτικὴν ἔκθεσιν, η ὅποια θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῇ Εἰκ. Εστίᾳ ἐντὸς τοῦ Απριλίου, θὰ συντάξῃ δ. κ. Α. Κουρτίδης.

Α μερικανὸς περιηγητής, ὄνομα κόμενος Κάρολος Αχάρις Χόπινς, ἀνέλθων ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς ἐπισκεψιν τῶν ἀρχαίων μνημείων, ἀπέκοψε διά τῆς σιδηρῆς ράβδου τοῦ τεμάχου μυραρίου ἐκ τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἡτοιμάσθη νὰ τὸ λάρνη μεθ’ ἀστυοῦ. Ἄλλ' ἐφωράθη ὑπὸ τοῦ φρουροῦντος ἀστυφύλακος, ὅποιος κατέσχε τὸ τεμάχιον καὶ κατεμύνησε τὸν συλητήν. Ή δικῇ θὰ γίνη μετ’ ὀλίγας ήμέρας.

Ο ἐν Κερύκῳ ὑδατογράφος· Γιαλλιός, ἐμνηστεύθη κατ’ αὐτὰς τὴν δεσποινὶδα· Ἀγγελικὴν Τοπάλη. Ή μνηστή τοῦ περιφανοῦς Ἐλληνος καὶ λιτέγχου συνδυάζει πρὸς τὰ τόσα προτερήματα καὶ τάλαντον καλλιτεχνικόν, ούσα καὶ αὐτὴ διατογράφος διακεκριμένη.

Διά νέας ἐπομείωσης ἐξεδόθησαν κατ’ αὐτὰς τὴν δεσποινὶδα· Αγγελικὴν Τοπάλη. Ή αὐτοῖς στείλετε τὸ ονομά σας. — Ταγκρέδης Η. Ενταῦθα. Ήραίσιμος Γιαλλιός.

Η νηγοὶ διεύθυντιν τῆς ἀδυᾶς συναδέλφου κ. Καλιτερόης Παρούν εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ τελευταίου φύλλου εἰς τὸ ἔνατον ἔτος τῆς τόσον ὠφελίμου αὐτῆς ἐκδόσωσα.

Τὸ παρελθόν Σάδδατον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς Σχολῆς η διακερμένη φιλόδομος Σεβαστὴ Ν. Καλλιστέρη ἔχαμεν ἀρχαιολογικὴν διαλέξιν περὶ Ολυμπίας καὶ Ολυμπιακῶν Αγώνων. Τὸ πολυτλήθης ἀκροτάτηρον, τὸ μέχρις ἀστυξίας συνωστιζόμενον, ἐγγειρόρθησεν ἐν τέλει ἐνθουσιασμῶν τὸν εὐλαβῶτον ρήτορα.

Τὴν ἔστεραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν τῇ Ταύτηης αἰθούσῃ ὁ Σύλλογος τῶν Φιλοτέχνων ἐτέλεσε τὸ ἀγγελθὲν πολιτικὸν μνημόσυνον τοῦ Ἀχιλλέως Παράστηρον. Ο κ. Τιμολέων Φιλόμων ἐξέφωνης γλωφύρωταν λόγον, ὁ κ. Μάρκος Συγάλας ἀπήγγειλεν ἐν ἀνέκδοτον πόιμα τοῦ Παράστηρον, ὃ δὲ κ. Δ. Ταθουλάρης ἐλεγεῖσον. Τὸ ἀκροτάτηρον ἡτο πολυτλήθης καὶ οἱ ρήτορες κατεχειροκροτήθησαν.

Η Α. Β. Υ. διάδοχος Κωνσταντίνος προσελκύθη ὑπὸ Ιαράξ. Τὸ νόσημα ἔγειν ἐλαφρὸν γαρακτήρα δὲ σεπτὸς ἀσθενής εὑρίσκεται ἥδη ἐν ἀναρρώσει.

Εὑρέθη προχθὲς ἐν Πειραιεῖ καὶ η κεφαλὴ τοῦ δολοφονηθέντος Μακρῆ. Κατηγορία ἀπηγγέλθη κατά τον Στεφάνου Βασιλαρίου, κεφαλήνος, ὃ ἐνοχή τοῦ ὅποιον ἐξεδιαιώθη ἐκ τῆς ἀνακρίσεως. Οἱ συνένοχοι του, καὶ ίδιως οἱ κύριοι δράσται τοῦ ἐγκλήματος, δὲν συνελήφθησαν.

Ενόντος προχθὲς περιγραμμένον τὴν Ἐλλάδα, ονόματι Γουσταύου Γκλογκάου, ὃ ὅποιος ἀπέθανε μετ’ οὐρανού. Καθηγητής παρὰ τῷ Πανεπιστημῷ τοῦ Κιέλου τῆς Βορείου Γερμανίας, ὃ Γκλογκάου ἦτο εἰδίκος εἰς τὴν ἀρχαίων φιλοσοφίαν καὶ ίδιως εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνος, εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ὅποιων εἴγεν ἀφιερώσει τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς πεντηκονταετοῦ αὐτοῦ ζωῆς.

Α φίγη εἰς Κέρκυραν η Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ ἵνα διαμείνῃ ἐπ’ ὅλιγον εἰς τὴν ἑκατόντα περικαλλή αὐτῆς ἔπαινον Ἀχίλλειον.
Εν Πειραιεῖ ἐκτὸς τοῦ «Σταδίου» ἐκδίδεται καὶ ἄλλο περιοδικόν φιλολογικὸν «Ἀττικὸς Όρεζων» ὑπὸ τοῦ νεαρωτάτου ποιητοῦ κ. Ι. Θ. Δημητροπούλου, τοῦ ὅποιου ἀνέγνωσαν πρό τινος καὶ οἱ ἀναγνῶσται μας τὰς ποιητικὰς ἀπαρχῆς.

κ. Χ. Ι. Δ. 'Ενταῦθα. Φαίνεται ὅτι εἶναι μεταφράσεις μεταφράσεως. Τὸ πρωτότυπον εἶναι τοῦ Γκατίτε, ὁ περίφημος Erlenkoenig. Οι στήριξι σας δὲν εἶναι ἀστηροί, ἀν εἴχατε ὑπὲρ ὅψει τὸ πρωτότυπον, κατ’ θαξέμνυτε. — Θαυμαστὴ, Ενταῦθα. Βλέπετε ὅτι η ἐπιστολὴ σας ἐλλήσθη ὑπὲρ. — κ. Α. Μ. 'Ενταῦθα. Γράψετε ὥρατα. — Αν θέλετε, στείλατε μας δύο-τρια τέτοια μικρά, νὰ ἔχεινωμεν τὸ πρώτον. — κ. Σ. Μ. Ζάκυνθον. Εὐχαριστήσατε ἐπέ μέρους μας τὸν ποιητήν. Τὸ πρώτον δὲν εἶναι διὰ τὴν «Εἰκ. Εστίαν»· ἂς δοθῆ μεταλλον εἰς κανένα σπαρικόν φύλλον. Τὸ δεύτερον θὰ δημοσιευθῇ ἀργότερα. — κ. Γ. Κ. Ενταῦθα. Μέγρης ἐλαττώματος ἀφείλεται. — κ. Μ. Α. Μ. 'Ενταῦθα. Ελλήσθη, εὐχαριστοῦμεν, προσεχῶς. — κ. Ι. Θ. Δ. Πειραιαῖς. Ελάβατε τὴν ἐπιστολὴν μας; · Επιθυμοῦμεν νὰ τὰς ίδωμεν. — κ. Α. Γ. Ενταῦθα. Ολίγον λείπετε ἀκόμη τὸ σημερινὸν εἶνε τὸ τελείτερον ἀπ’ ὅλα. — κ. Θ. Α. Φωτ. Κων] πολιν. Δένεν ὑπάρχει. — Καλύδιτη, Ενταῦθα. Θὰ δημοσιευθῇ. Νὰ μης στείλετε τὸ ονομά σας. — Ταγκρέδης Η. Οραίον καὶ τὸ σχεδίασμα. Ή αὐτέλασθαι. — κ. Δ. Κων. Ενταῦθα. Μόνον εἴμορφος μοιοκαταληξίες, τίποτε ἀλλο. — Νίθωμε. Ενταῦθα. Πολὺ ξενιάνετον. Εξειπησαμεν τὸν Δαμάστον περιστέρεον από τὰς σας ἀστυξίας. — Κ. Δ. Γ. Βούλγαρης. Δένεται ἀνέπιτυχης. — κ. Μ. Ν. Πειραιᾶ. Εχει ἀνάκηην διεύρυγασίας. Περάστετε ἀπὸ τὸ Γραφεῖον μας νὰ συνεννοηθῶμεν. — κ. Λ. Χ. Γ. Παρούσιον. Ελλείποντα φύλλα ἔσταλησαν, διὰ τὸ Ήμερ. πρέπει νὰ στείλετε ἀκόμη ἐν φρ. γρ. — κ. Η. Α. Κ. Ιτέαν. Εχει καποιαν πρωτοπίαν, ἀλλ’ η ἔκφρασης σύμφωνοι. Εξειπησαμεν τὸν Δ. Γ. Βούλγαρης ιαν. Διά γρυούνον νομίσματον ἐντὸς ἐπιστολῆς συστημένης. — Τίθουλον, Εν ταῦθα. Πολὺ μέτριον. — κ. Α. Γ. Καϊρον. Καλὸν ἀλλὰ τετριμένον. "Ολοι οι ποιηται η θελαν... — κ. Α. Β. Κέρκυραν. Μέχρι σημερον ἐλάδομεν 15 δημητρα. — Βάρμπτ, Μεσολόγγιον. Ή 'Ανοιξάτηης αὐγήη είνε τὸ καλλιτερον, μέτριον δύμως αὐτό καθ' έαυτο. — Ρέμηδη, Εν ταῦθα. Εχει πολὺν πόνον, πολὺν αἰσθημα τὸ ποιημά σας· βγαίνει ἀληθηνά ἀπὸ τὴν καρδιαν σας καὶ μᾶς συγκινεῖ. Θα τὸ δημοσιεύσωμεν πολὺ εὐχαριστώς, ἀλλὰ νά μας στείλετε τὸνμά σας. — Ασπρος, Εν ταῦθα. Ή ιδική μας η πεποι ιθη σις είνε ἄλλη, δυστυχώς.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ εἰς τὴν «Εἰκ. Εστίαν»:

ΕΔΓΑΡΔΟΥ ΠΟΟΥ

Ο ΧΡΥΣΟΚΑΡΑΒΟΣ

Τὸ περιεργότατον δημήγυμα τοῦ μεγάλου ἀμερικανοῦ συγγραφέως, πλουσιώτατα εἰκονογραφημένον, κατά μεταφράσεις Ε. Δ. ΡΟΙΔΟΥ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ.

K. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ N. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—778.